

Συμπεράσματα απο το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ εκπαιδευτικών

Submitted by user-3 on Παρ, 06/02/2009 - 14:03

- [ΑΣΕΠ](#) [1]
- [Βασικές θέσεις](#) [2]

Ορισμένα συμπεράσματα από το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ για τους εκπαιδευτικούς

Το ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών μπροστά στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ για τους εκπαιδευτικούς πήρε την πρωτοβουλία να απευθυνθεί στους υποψήφιους εκπαιδευτικούς με ένα κάλεσμα καταδίκης του διαγωνισμού.

Αναδεικνύοντας την κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υλοποιούν οι κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ για αποσύνδεση του πτυχίου από το επάγγελμα και την προώθηση ενός ολόκληρου πλέγματος εμποδίων, αξιολογήσεων, καταρτίσεων και επανακαταρτίσεων, προκειμένου και ο εκπαιδευτικός να αποδεχτεί το μέλλον της δια βίου αβεβαιότητας ή όπως τονίζεται σε ντοκουμέντο της Ευρωπαϊκής Ένωσης «*η καθιέρωση ανταγωνιστικών διαδικασιών επιλογής στη διαδικασία πρόσληψης των εκπαιδευτικών*» (Βελτίωση της ποιότητας της κατάρτισης των εκπαιδευτικών [INI/2008/2068](#) [3] T6-0422/2008, [23/09/2008](#) το οποίο **υπερψηφίστηκε από ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ και ΛΑΟΣ**)! [3] Η πρωτοβουλία αυτή βρήκε **μεγάλη και θετική ανταπόκριση σε όλη την Ελλάδα!** Οι υποψήφιοι εκπαιδευτικοί (αρκετοί από αυτούς ήδη αναπληρωτές και ωρομίσθιοι άρα ικανοί κατά την πολιτεία να διδάξουν!) **συμφωνούν με την αγωνιστική πρόταση του ΠΑΜΕ για κατάργηση του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, για μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους στην εκπαίδευση, για κατάργηση του απαράδεκτου θεσμού του αναπληρωτή και του ωρομίσθιου.**

Αποδείχτηκε άλλη μια φορά ότι ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ πέρα από την απαξίωση των πτυχίων, **εξυπηρετεί ιδεολογικούς και πολιτικούς σκοπούς.** Βάζει στόχο τους νέους εκπαιδευτικούς προκειμένου όχι μόνο να αποδεχτούν την πολιτική των αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση αλλά να γίνουν ενεργητικοί υποστηρικτές της, φορείς υλοποίησης της αντεκπαιδευτικής πολιτικής σε κάθε πτυχή της, ιδεολογική, πολιτική και παιδαγωγική. Αυτή η επιδίωξη γίνεται φανερή αν παρακολουθήσουμε ορισμένα από τα θέματα της δεύτερης ενότητας που αφορά τα Παιδαγωγικά και τη Γενική Διδακτική που και που όλως τυχαίως είχαν τη μορφή πολλαπλών απαντήσεων, γεγονός που εντάσσεται στην ανάπτυξη δεξιοτήτων και για τους εκπαιδευτικούς όπως προβλέπεται και από τις κατευθύνσεις της ΕΕ (Βελτίωση της ποιότητας της κατάρτισης των εκπαιδευτικών, [INI/2008/2068](#) T6-0422/2008, [23/9/2008](#)). [3]

Μικρό απάνθισμα ερωτήσεων για τα «παιδαγωγικά»

Ερωτήσεις για δασκάλους:

Που οφείλονται τα προβλήματα προσαρμογής ενός παιδιού στο δημοτικό σχολείο; Η «σωστή» απάντηση τους: Στις αυξημένες απαιτήσεις του σχολείου! **Μετάφραση δική μας:** Άρα μέσα από δραστηριότητες που χαμηλώνουν τον πήχη και τις απαιτήσεις για μόρφωση, τα παιδιά θα περνάνε ωραία! Το παράδειγμα της Φινλανδίας με την ένταση της νεανικής επιθετικότητας δε λέει τίποτα στους συντάκτες των ερωτήσεων;

Ποιος είναι ο ρόλος του εκπαιδευτικού στη σύγχρονη εποχή; Η «σωστή» απάντηση τους: Συνερευνητής των μαθητών! **Μετάφραση δική μας:** Ο εκπαιδευτικός πρέπει να παραιτηθεί από τον κεντρικό ρόλο του σαν Δασκάλου και Παιδαγωγού και να αποδεχθεί ότι απλά συν-ερευνά με τους μαθητές. Μήπως και η αλήθεια είναι σχετική;

Ερωτήσεις για οκτώ ειδικότητες (ΠΕ2, ΠΕ3, ΠΕ4.1, 4.2, 4.4,4.5, ΠΕ8,ΠΕ15):

Γιατί ένας μαθητής δεν επιθυμεί να πηγαίνει στα μαθήματα συγκεκριμένου εκπαιδευτικού; Η «σωστή» απάντηση τους: Επειδή ο εκπαιδευτικός δε διαθέτει παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια!

Ποιος είναι ένας από τους βασικούς λόγους ανάρμοστης συμπεριφοράς των μαθητών στη σχολική τάξη; Η «σωστή» απάντηση τους: Η ελλιπής παιδαγωγική κατάρτιση των εκπαιδευτικών!

Μετάφραση δική μας: Αναρωτήθηκαν ποτέ, οι συνειδητοί κονδυλοφόροι της αστικής παιδαγωγικής, σε ποια κοινωνία ζουν τα παιδιά, αποκρύβοντας επιμελώς τις κοινωνικο-ταξικές αιτίες από τις «ελλειπείς» απαντήσεις τους; Ο εκπαιδευτικός πρέπει να αποδεχτεί την ατομική ευθύνη, και μέσα από το δίαυλο της επιμόρφωσης να γίνει πιο αποτελεσματικός στην τήρηση της τάξης. Τι γίνεται όμως με άλλα κράτη της ΕΕ (που λειτουργούν σαν πρότυπο για τις ελληνικές κυβερνήσεις) που η επιμόρφωση δεν είναι «ελλιπής» και έχει ήδη δρομολογηθεί;

Δεν υπάρχει μαθητική ανάρμοστη συμπεριφορά;

Γιατί πρέπει να συμμετέχουν οι γονείς και οι μαθητές στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού; Η «σωστή» απάντηση τους: Δημιουργείται για τους εκπαιδευτικούς πρόσθετο κίνητρο για αποδοτικότερη εργασία.

Μετάφραση δική μας: Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού θεωρείται αδιαπραγμάτευτη από τους συντάκτες των ερωτήσεων! Το πρόσθετο κίνητρο δεν είναι άλλο από τη δαμόκλειο σπάθη της αξιολόγησης η οποία θα επισείεται κατά περίπτωση με τις ανάλογες συνέπειές της.

Ερωτήσεις για εννιά ειδικότητες (ΠΕ1,ΠΕ9,ΠΕ10,ΠΕ11,ΠΕ13,ΠΕ19,ΠΕ20,ΠΕ32,ΠΕ33)

Γιατί δίνεται διεθνώς ιδιαίτερη βαρύτητα στον τομέα της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού; Η «σωστή» απάντηση τους: Η αξιολόγηση συμβάλλει στη βελτίωση τόσο της παραγωγικότητας της σχολικής μονάδας όσο και της αποτελεσματικότητας της διδασκαλίας. Μετάφραση δική μας: Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να αποδεχτούν πως ό,τι γίνεται διεθνώς είναι και νομοτέλεια. Η αντιμετώπιση της σχολικής μονάδας με όρους επιχείρησης (βελτίωση παραγωγικότητας) είναι αποκαλυπτική για τις προθέσεις τους!

Συνεχίζουμε για την παιδεία και τον εκπαιδευτικό των λαϊκών μορφωτικών αναγκών

Όλη η πορεία των παρατάξεων του δικομματισμού (ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚΕ) αλλά και των συνοδοιπόρων τους (ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ- ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ) δείχνει ότι βρίσκονται απέναντι στα πραγματικά συμφέροντα των εκπαιδευτικών και ορθώνουν εμπόδια στη διεκδίκηση των μορφωτικών λαϊκών αναγκών. Έτσι, έχουν ξεχάσει το αίτημα για κατάργηση του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ και συνδιαλέγονται με τις κυβερνήσεις για τα ευρωπαϊκά κονδύλια της επιμόρφωσης, προωθώντας έτσι τη λογική της αποσύνδεσης πτυχίου-επαγγέλματος αλλά και την ιδεολογική και πολιτική ενσωμάτωση των εκπαιδευτικών που επί της ουσίας αποτελεί ένα βήμα στην παραπέρα χειροτέρευση των συνθηκών ζωής τους αφού θα αντιμετωπίζονται όχι σαν εκπαιδευτικοί-παιδαγωγοί αλλά σαν διαμεσολαβητές!

Η αντίληψή μας για τον εκπαιδευτικό δεν έχει καμία σχέση με μια λογική πρόσθετων προσόντων και δεξιοτήτων διδασκαλίας.

Η μορφή εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών, που έχει καθιερωθεί πριν δύο αιώνες, δεν ανταποκρίνεται πια στη σύγχρονη ανάγκη για ένα σχολείο που θα καλλιεργεί τις πιο εξελιγμένες ικανότητες της ανθρώπινης προσωπικότητας. Μια τέτοια αντίληψη για το σχολείο φέρνει νέες απαιτήσεις για τους εκπαιδευτικούς, που πρέπει ανεξάρτητα από την ειδίκευση, το χρόνο και το βάθος των σπουδών τους, να είναι της ίδιας προέλευσης, δηλαδή να είναι πτυχιούχοι πανεπιστημιακών παιδαγωγικών σχολών. Η εκπαίδευσή τους θα πρέπει να εξασφαλίζει ταυτόχρονα με την ειδικότητα διδασκαλίας και την παιδαγωγική τους επάρκεια, όχι σαν συμπληρωματικό προσόν αλλά ως βασικό επιστημονικό υπόβαθρο ενός εκπαιδευτικού ικανού να συνδέει τη θεωρία με την πράξη και μέσα από τη διδασκαλία του ξεχωριστού μαθήματος να συνεισφέρει στην αρμονική διαμόρφωση του διανοητικού και συναισθηματικού κόσμου των νέων. Στις παιδαγωγικές αυτές σχολές θα πρέπει να συνεχίζεται και η περιοδική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

Σε μια κοινωνία που μετατρέπει το κοινωνικό δικαίωμα και αγαθό της μόρφωσης σε εμπόρευμα, και το δάσκαλο σε διαμεσολαβητή-πλασιέ του «προϊόντος», θεωρείται φυσιολογική η αξιολόγηση του «παραγωγικού» του έργου, της μονάδας παραγωγής και των μεθόδων βελτίωσης του «προϊόντος». Άλλωστε, το ψήφισμα της ΕΕ (που υπενθυμίζουμε υπερψήφισαν ΝΔ,ΠΑΣΟΚ,ΣΥΝ,ΛΑΟΣ), είναι ξεκάθαρο. Τονίζει την ανάγκη «να ενισχυθεί ο ρόλος του εκπαιδευτικού προκειμένου να προωθηθεί η ανταγωνιστικότητα»!

Το ερώτημα που όλοι μας πρέπει να απαντήσουμε είναι **τι άνθρωπο θέλουμε να διαμορφώνει το σχολείο**. Και σε αυτό μέσος δρόμος δεν υπάρχει. Είτε θα γίνουμε δάσκαλοι που θα τολμήσουμε να διδάξουμε την αλήθεια, τον αγώνα και τελικά την αξιοπρεπή και τίμια στάση ζωής στους μαθητές μας, είτε θα μετρήσουμε το μπόι μας με βάση τα κριτήρια των επιχειρήσεων που βλέπουν σε κάθε μαθητή και έναν πιθανό πελάτη και αυριανό εργαζόμενο προς εκμετάλλευση.

Attachment

[sumperasmata apo asepi.doc](#) [4]

Size

47.5 KB